

Forfatter: Paludan-Müller, Fr.

Titel: Udrag fra Dandserinden

Citation: Paludan-Müller, Fr.: "Dandserinden", i Paludan-Müller, Fr.: *Dandserinden*, udg. af Berit Ziegler, Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, Borgen, 1991, s. 106. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-paludanm04-shoot-idm140348532162112/facsimile.pdf> (tilgået 23. april 2024)

Anvendt udgave: Dandserinden

Alt drive skal Dig i Dig selv tilbage,
Hvor Tiden slumrer i dit eget Bryr,
Som Kjærnen i dit Indre vil opdrage
Med Livets Tvillingfrugter, Sorg og Lyst.
Du selv er Spire, Væxt og Fremtids Høst,
Du selv skal Sæden i dit Hus modtage;
Men hvad i Rummet svævet, fjernet og vidt –
Selv nok saa nær ved Dig, er ikke dit.

Du skal forlade Alt, og Alt forlader
Dig tidlig eller seent. Den Rest Du har,
Er Frugten kun, som Tankens Blomst Dig bar,
Er Hjertets Væld, hvor Følelsen sig bader.
Hvor tidt end Livets Bog Du gjenmemblader,
Du finder aldrig hvad din Attraa var.
Dig Verden, og Du Verden vender Ryggen,
Fra Lyset bort Du vandre vil i Skyggen.

Da skal dit Hjerter længes efter Hvile,
Din Sjel sig bøie skal for Dødens Magt –
Alt vil Du naae; thi Livets Timer ile:
Snart af den lange Gang, af Tidens Mile,
Har Du den største Vei tilbagelagt.
Alt hvad Du elskte, har Farvel Du sagt.
Du staaer beredt og holder Vandringsstaven,
Du venter kun et Bud til Dig fra Graven.

Det virker Dig og taler: redt er Leiet,
Redt er den lune Seng for dine Been.
Kom med din Skat, med alt hvad Du har eiet,
Med Hjertets hele Røgd, – Du er veiet
Paa Tidens Vægtskaal, fuld er Parcens Teen.
Du Mødige! hvem Kundskabstræets Green,
Af Frugter fuld, saa lidt kan lokke mere,
Som Livets Glæder og som Livets Lære. –